

SHAKESPEARE, W.: THE SONNETS - SONEŤY. TORST, 1997
str. 111

Buď věčně svůj, můj milý, věčně svůj, [13]

leč pamatuj, že věčně nebudeš,
na vlastní smrt se zavčas připravuj,
svou krásu jiným dej, a nezemřeš. 4

V pronájmu pouze máš svou krásnou tvář,
dotěrná smrt ti smlouvu prodlouží,
jenom když budeš dobrý hospodář
a svoji krásu necháš v dětech žít. 8

Vždyť kdo by nechal zchátrat krásný dům,
když dobrou péčí moh ho uchovat
navzdory smrštím, mrazu, poryvům
a přelstít smrt i její věčný chlad? 12

Jen marnivec, co plýtvá, lásko, vším!

Tys otce měl, ať tebe má tvůj syn!